

PIORO (162) *sb n*

pioro (162), [**piero**].

-ó- (40), -o- (2), -u- (6); -u- *Murm* (6); -ó- : -o- *Mącz* (11:2).

sg *N* pióro (36). ◇ *G* pióra (11). ◇ *D* pióru (1). ◇ *A* pióro (35). ◇ *I* piórem (39); -em (10), -(e)m (29). ◇ [*L* pióru.] ◇ *pl N* pióra (9). ◇ *G* piór (8). ◇ *A* pióra (13). ◇ *I* pióry (8), piórami (1) *LatHar*. ◇ [*L* pierach.] ◇ *du N* [*cum nm*] pierze (1) *BibRadz* 4.*Esdr* 12/29, [*pierze BudBib* 4.*Esdr* 12/29]. ◇ [*A* [*cum nm*] pierze *LorichKosz* 103b.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XIX w.

1. *Wytwór naskórka ptaków, odpowiadający włosom ssaków i łusce gadów; penna (a. pinna) Murm, Mymer¹, BartBydg, Mymer², PolAnt, Mącz, Cn; calamus Murm, Calep; pluma Mącz, Cn; fistula BartBydg; pennaculum Vulg; blechon Calep (67) : Pinna. [...] eyn feder die nicht weich ader kleyn ift. Pyuro ktore nyeieft ány myękkye ány mále. Murm 82, 82; Mymer¹ 10v; BartBydg 58b; FalZioł I 3d, II 19b, V 91v; Mymer² 24v; Potym widzialem że one dwie piorá ktore pozostálj/ sámy z łobá myfliły/ áby też Krolowáły Leop 4.*Esdr* 11/28, 4.*Esdr* 11/25, 31, 45, 12/19; BibRadz 4.*Esdr* 12/19, 29; Caulis pennarum avium, Pipá v piórá. Mącz 42b, 289d, [388]b; SienLek 189v; Ano to więc zły Orzeł co przypádnie z gory/ Zánienie czáfem Gąskę poľpołu y s piory. RejZwierc 246v; Potymem obaczył ifz iufz nie zoľtało onych dwunaście pior áni dwu fkrzydeł. BudBib 4.*Esdr* 11/22, 4.*Esdr* 11/30; Lekki narod ieft człowieczy/ Niemáľz tám nic coby grzeczy: By ná wagę náftąpili/ Pióraby nie przeważyli. KochPs 89; KochFr 81; Calep 150a; Zátym do Krolá kilku nágo ich [żórawiow] puścili/ Tylko kędy náľzpetnię/ piory ie zakryli. KmitaSpit C4, B3v, C3v, C4v, C6v; [dwie pierze pod fkrzydlnę przeľży do głowy po práwey łtronie. BudBib 4.*Esdr* 12/29 (Linde)].*

W połączeniu z nazwą ptaka lub przymiotnikiem od tej nazwy [określenie + pioro (7), pioro + określenie (2)] (9): Anserinus calamus. eyn genźfeder Gęłye pyuro. Murm 83, 88; BartBydg 151b; Wonia Sępowych pior łpalonych/ węże z domu wygania. FalZioł IV 27a, I 55c; Mącz 285b; StryjKron 279; A oná niewinna córá/ Obroľá w łłowicze piórá KochSob 66; Sam Krol [Pigmejow] pod piory mieľzka w zamku żorawiami KmitaSpit C3v; [UrzędowHerb 140b (Linde)].

W połączeniu szeregowym (1): Náturá wźyftkorodno [!] źwierzętom śierść dáľá/ Ptkom piórá/ á rybom łufki łprzypráwiáľá. KmitaSpit C4.

W porównaniach (4): PApróc [...] ľift ma ktori roľcie iako by pioro łtrufowo FalZioł I 55c; Kiedy ty chceľz/ wźytek świát powodźiá zátonie/ A kiedy chceľz/ od ognia/ iáko pióro wľpłonie. KochFr 126; KoľakSzczęśł A4; [UrzędowHerb 140b (Linde)]. Cf »lekczejszy niżli pioro«.

W charakterystycznych połączeniach: pioro gęsie, pawie (2), sępowe, słowicze, strusowe (3), żorawie; pioro miękkie, podskrzydlnę (3); piora migotają, wypadają; piora pozostawić, wznieść; piórami zakryć.

Przysłowia: Dicto citius, Pierwey niżli słowo wyrzekł/ yáko by pióro opalił/ bywa też mowiono. Mącz 54d, 165b, 383d.

Infzy fię łławą náľzą przyľdobili/ Ták w Pawie piórá Wronká fie vbráľá StryjKron 279.

Zwrot: »za piora chodzić« [przekształcenie zwrotu »za łby chodzić«] (1): Drudzy [Pigmeje] co kuľz nie mieli/ zá páfy fię wodzą/ A z żorawiami záľby y zá piórá chodzą. KmitaSpit C5v.

Wyrażenia: »lekczejszy niżli pioro« (1): Pluma levior, Lekczyľzy niżli pióro. Mącz 190a.

»skrzydła z pior« (1): (*nagł*) Z Fraucymeru PANNA PIERWSZA. (-) Y Któraż niebiełka moc z niedośćpny góry/ Wyzuie mię z człowieczey postáci y z łkóry? A łkrzydłá do rámión mych z lekkich piór włádzi *GosłCast* 52.

W przen (1) :

Zwrot: »[kogo] odziać piory« = *zamienić w ptaka* (1): [*poeta o sobie*] KTo mi dał łkrzydłá/ kto mię odział pióry *KochPieś* 11.

Przen (13) : Ieśli cnoty nie będye/ toć ná Pawie pyorá/ Bo kiedy go ołkubyefz/ álic łzpetna łkorá. *RejWiz* 100v; Y nie máłz thák męznego Iáłtrżábá w tey łtronie/ Coby złamáć miał pioro s tych [z *rodu Kuropatwów*] ktorey w ogonie/ Ale iż to łá ludzye á y zacni práwie/ Iużze s ptaki ná łtronę ludzye k nim wytáwię *PaprPan* G4v.

Zwoty: »przez pioro gonić« = *dać się ułowić, być posłusznym* (1): Więć tu chodzi [*pan*] iáko kurek Nátknął zá bieretek piorek Więć czapká máło nie wzleći Ale miełłek bárzo łnieći Ten przed łie przez pioro goni Iákoż łie obłamał łoni *RejRozpr* I3.

»pioro upuścić« = *stracić animusz, serce do czegoś [szyk zmienny]* (3): *BielSat* B4v; ktorzi vpułzczá pioro ábo łerce łtráćá [*quod qui animo sunt deiecto*]/ niełáćno się oprá przećiw zuchwáłłtwu drugich *ModrzBaz* 21; Tákież y owy Swacłki co nam łzyiá wzorki/ Vmieiá też wyproźnić młodym ludziom worki. [...] Solne/ Máłłne/ Owiełłnie/ y Sledziowe Iátki/ Włzędzie pioro vpułćiłz byś nabárlzey gładki. *BielRozm* 14 [*idem BielSat*].

Wyrażenie: »lekkim piorem przyodziany« = *ulotny, niestały* (1): A chytré morze/ ile znákomitych/ Tyle pod wodá żywi łkał zákrzytych. Tu łiedzi/ złótem/ czełć koronowána: Tu lekkim piórem łławá przyodziana *KochFrag* 14.

Szereg: »i z mięsem i z piory« = *całkowicie* (1): O nędzny łwiecki Pawie y z mięłem y s piory/ Iuż łeżyłz ołkubiony/ drudzy cie drá s łkory. *RejWiz* 84.

a) Metonimicznie: Skrzydła (5) : Ná koniec y łam łiełłá/ który to [*labirynt*] miłłtrował/ Aby tu rogátęgo łłopobyká łhował/ Nie záwždy do wrót tráfi/ áż piórá łzychtuie Do rámieniá/ tóż łedwé wiérzchem wylátuie. *KochFr* 107; Nłezwyłłym/ y nie łedá piórem opátrzony Polecę precz poétá/ ze dwoiey złóżony Náłury *KochPieś* 54, 32.

Zwrot: peryfr. »sieć powietrze (a. wiatr) piory« = *latać [szyk zmienny]* (2): Włzytko to/ co łełł w morzu/ włzytko co ná łziemi/ Y co łiece powietrze pióry pırzchliwémi *KochPs* 156; *WitosłLut* A3v.

b) Opieka, obrona (1) :

Wyrażenie przyimkowe: »pod [*czyimi*] piory« (1): [*Pan*] W łieni łwyc łkrzydeł záłhowa łię wiećnie/ Pod łego pióry włężefz bełpiećnie. *KochPs* 138.

a. Służące jako ozdoba (3) : To iuż goni kogutá ogon mu wyłkubie/ Pioro zátknie zá czapkę tu práwie ná czubie *RejWiz* 89v.

W połączeniu z przymiotnikiem od nazwy ptaka (1): Czapki v obudwv na głowach bili Czarne a przy nich Pyora łtrullłowe byale. *LibMal* 1548/146; [Henryk Łándgraff/ [...] ná czapce więć zwyłł był nołć łrzebmá máłá łzkofiykę/ zá ktorá gdy dwie pierze káplunie zátknął/ widziáło łye to onemu wielkiemu Kxiążęćiu być wielkie ołędołłwo. *LorichKosz* 103b (*Linde s.v. pierze*)].

a. *Jako element herbu (1)* : Bo te fiedm pior iák widzisz przeto im [rodowi Mniszków] nádano/ Ze y możne y mężne ząwżze Mniżki znano. *PaprPan S*.

b. *Zakończenie strzały (1)* : Pennatum telum, Strzałá piórem okliyona. *Mącz 289d*.

2. *Narzędzie pisarskie wykonane zazwyczaj z pióra ptasiego; calamus Murm, BartBydg, Mącz, Modrz, Cn; graphium Mącz, Cn; stylus Modrz, Cn; penna Murm; arundo, caulis Cn (93)* : Penna. eyn ſchreibfeder. Pyuro. *Murm 192; RejWiz 58v; OrzRozm N3; Graphium, Pyoro* żelázne którym y piśác y málowác może. *Mącz 148c, 31a, 454b; Iák oni Philozophi Greccy y Lácińſcy/ Są ná wżytko ćwiczeni ci Ruřacy wżyřcy. Bo ci vmieią piorem/ řzábłá toć im řnádnie PaprPan B; CzechEp *3; Oby mi to był dał Bog/ byř ná mą poltáwę/ Pátrzał teraz gdy piřę/ y ná moię řpráwę. Vyrzałby pioro w ręku PudłDydo B5.*

Zwroty: »piorem nad wierszami kiwać, władać« = *pisać wiersze [szyk zmienny] (1:1)*: Wolałbym fię popiśác z řzábłá řwą przed wámi/ A niř ták żáłořnymi moimi wierszámí. Bo řzábłá dobrej řławy z młodořci nábywam/ Y częřci iá niř piorem nád wierszámí kiwam. *CzahTr K3, C4v*.

»piorem piśác (*a.* opisowác, *a.* wypiśác); piorem pisany« = *calamum scribere Vulg [szyk zmienny] (4:1)*: Ktoby mógł temu řprořtác áby piorem řwoim/ Ich nierezády wypiśał? *Prot C3; KochPhaen 17; Kto ma być Królem: iuř dekrét gotowy Przed Bogiem leży: nie piórem piřány/ Lecz w diámenćie twárdym wykowány. KochPieř 40; WujNT 3.Ioann 13; piórem piřzac [literę], łácno ořęczki v wiěřchu, bądź ná tę, bądź ná owę řtronę vczynić řie mogą JanNKar F.*

Wyrażenie: »pioro pisarskie, do pisania« = *calamus Murm, Mącz; calamus scriptorius Cn (2:1)*: Calamus, eyn ſchreibfeder. Pyuro piřárřkye *Murm 192; BartBydg 21; Calamaristheca, Pennal/ co piórá w nim chowáją do piřania. Mącz 31a.*

Szeregi: »inkaust i pioro« (1): álemći niechćiał piřác inkauřtem y piorem [*per atramentum et calamum scribere*]. Lecz fię nádźiewam rychłó ćię vyřrzeć/ á vřtnie mowić bęđziemy. *WujNT 3.Ioann 13.*

»litery albo pioro« (1): to naywięřřzé ich [*Greków i Łacinników*] řtáránié było, áby ięzyk řwóy włářny, álbo ráczéy řłowá wżyřtkié iáko ie włářnie wymawiali, literámí, álbo piórem tákże włářnie wyrażáli. *JanNKar C2v.*

Przen (73) : *BielKom A3; Ku więřřzym rzeczám k řławie twey pioro zgotuię. StryjWjaz A2v; PaprPan C4, H4v; ModrzBaz 77v.*

pioro czyje [w tym: pron poss (3), G pron (1)] (4): Vřtáwi on [*Bóg*] w ręce mey z nowu pioro moię/ Vkaże řłóńcu rowne zacne řpráwy twoie. *PaprPan Cc4; KochProp 4; Duch ř. władał piórem tych co piřmá ř. piřáli/ áby piřzac błądzić nie mogli WujNT 193. Cf »zabawić pioro swoje«.*

Frazy: »[komu] řálowáło pioro« = *ktoř piśał nieprawdę (1)*: Znáć żeř w kořćiele málým/ w káćie/ w ćieniu then liřt piřał/ iz ći ták řálowáło pioro. *OrzList b4v.*

»(i języka i) pióra by nie stałó« (3): prořię ćie [...] myř řwą zmiękcż á odmień: Bo tho řám dobrze widzisz/ co zá pożytkow z tąd dořtác możęř/ á řna bym ći wřřyřtkie miał wyliczác/ ktorem omijał/ nigdyby y ięzyk/ y piórá nieřtáło. *Leop A3v; A by řie thu o tym piřmá álbo przykłády wieřć miáły/ co řie ząwżdy wierným á co niewierným dżiałó/ y pióraby nie řřtáło RejAp 61v, 72.*

»żadne piro wypisać ani język tego wymowić nie może (a. język nie może wysławić, piro nie może wyłożyć itp.)« [o zjawiskach przekraczających możliwości ludzkiej wyobraźni; w tym: aluzja do bibl. Is 64/4 (5)] [szyk zmienny] (7): A iż piłmá powiedáią iż thych rádości nam obiecáných żadne piro wypifác áni żadny ięzyk wymowić nie może. *RejAp* 176v, 124, 159, 178v, 189; Acz ięzyk moy nie powie łnadź włytykiego práwie. Y piro nie wypifze tu cnoty káždego *PaprpAn* B3; Ięzyk nie może wyłłowić/ Piro nie może wyłłóżyć: Co to ielt ciebie miłować *LatHar* 64.

Zwrot: »[czym] zabawić piro swoje« (1): Y Tákżeś łnem zábawił myśł y piro łwoie *KołakCath* A3.

a) Pisanie; tekst napisany; twórczość literacka (27): Stawże nam y mężnego gdy włtániem od pióra/ Prętko w nim od kopiey wierz mi będzie dzyurá. *PaprpAn* Ov; ten to Kościół náuką/ piorem/ ręką/ ogniem/ y mieczem łsturmią *ReszPrz* 110; [Niechże tedy będzie znák piłánia moiego/ Pámiątká nieśmiertelna dobrodzieyftwá twe⁸⁰ Nádzieią moią w pioru y w Pierách wiecznych/ Te mnie nie kážą śpiewác nigdy v niewdzięcznych *KmitaŻyw* A3].

piro czyje [pron poss (14), ai poss (1)] (15): Oświecił nas Pan Bog Kromerowym piorem *OrzRozm* P4, P4v [2 r.]; Sromác by łie miał zá łwe piro/ kto Xenocratá wtey mierze łpomina iáko hámownego *GórnDworz* Aa8; *PaprpAn* Cc3v; *CzechEp* 74, 126, 127; O zacny Rádziwile/ y łam pióro łwoie Tobie gwóli odmieniam *KochEpit* A2; *KlonŻal* C4; A nie tylko/ me piro/ świádczyć będzie/ Ze rádniey zówždy/ dobrego rátuiefz/ Niż łzkody łtrzeželz. *GrabowSet* Y2; *LatHar* 378; [Toć łzczęśliwy piłorym/ zdániem moim ktory czytelniák zábawić vmie łwymi piory. *KmitaŁów* A2]. Cf »piro obostrzyć«, »piorem (swoim) wymalowác«.

W połączeniach szeregowych (2): która to łáłká z miłóšierdzia Bożégo/ próznowác mi nie da/ włtáwicznie mi dodziéwa/ pała we mnie: á kędy może ze mnie wynika/ mową/ piórem/ Drukiem *OrzQuin* G4; *CzechEp* 126.

Zwroty: »piro obostrzyć (a. zaostrzyć)« [w tym: czyje (2)] (3): przeto oni [potwarcy naszymy] z wietłzą belpiecznością/ przeciw nám pióra łwe obołtrzyli/ á niewłtydliwie włtá łwe łmiele rołpuścili. *CzechRozm* Av; *CzechEp* *2v, 126.

»piro puścic [za kim], [przeciw komu] rozpuszczac« = *pisać* (1:1): *CzechEp* 74; A ia/ ná łwieże pátrząc twego [Radziwille] woyłká znáki/ Pióro pułzczę zá tobą/ á w którąś łzedł łtronę/ Rzéki/ ieżiorá/ dwory/ miáłtá przypomionę. *KochJez* B.

»piorem (swoim) wymalowác« (2): HOynie cię Bóg obdárzył cnotami wielkiemi/ Których ia nie doścignę wierłzami łwoiémi/ Sam tylko Kochánowłki Skłádác doświádczony/ Mógł piórem wymálowác dołtátecznie ony. *PudłFr* 42; *SapEpit* Bv.

»wysławiac piorem« (1): káždy łwoię kráinę w kthorey łie vrodzi y wychowa/ wylławia piorem álbo powieścią choćia thák wiele niebyłó. *BielKron* 337v.

Wyrażenie: »ostre piro« (1): Bo wam/ nie cudzołziemcom piłzą [polscy poetowie] łwoie Rymy/ Y ołtrym piórem walczą z nierządy wálzymi. *Prot* A3.

Szeregi: »język i piro« (3): y tego ręką/ ięzykiem/ y piórem dowiodę: iż Sbiłzka Kárdynałá krzełt/ krzełciánłki był *OrzList* e3; Prošimy nieprzebránego miłóšierdzia twego/ ábyłmy przy tey wierze/ ktorey oni przodki náłze ięzykiem y piórem náuczyli/ łtátecznie z łáłki twey/ trwáli *LatHar* 428, 378. [Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.]

»pioro albo powieść« (1): *BielKron* 337v cf »wysławiać piorem«.

»słowo i pioro« (1): Oto Pan Bog tymi cząfy ten ich fałsz znákomiecie odkrył/ przez wiernego/ y fłowem y piorem potężnego sługę swego *ReszPrz* 68.

»usta (a. gęba), (i) pioro« [*szyk 2:1*] (3): á coźby zá lzaleństwo/ ábo co zá nádętość/ miała mnie nędzniká/ [...] ku temu przywieść/ żebym przeciw ták wielkiemu y ták dobrotliwemu pánu miał wftá fwe y pioro wżetecznie rospulzczać? *CzechEp* 74, 73; *WujNT przedm* 3.

b) Zdolności pisarskie, talent (13) : Miły Orzechowłki/ dał ci Bóg pióro/ otworzył ci téż/ iáko widzę ná przyszłé rzeczy/ które ná Polkę idą/ oko *OrzQuin* Z3.

pioro czyje [*pron poss*] (9): bo ná rzecz tylko lámę okiem mierząc/ ták ná nię wśzytkę myśl/ y pióro fwé skládałz/ iż téż nic fye ná żadného ftanu człowieká nie ogládałz *OrzQuin* E, E; Hiřthoria pámięci godna kthora fye prawdziwie przytrefiłá w Landzye Mieřcye Niemieckim [...]. Vdałem pioro fwoie ku iey wypifániu *HistLan* A2v; *PapřPan* X3. Cf *Zwrot*, »osobliwe pioro«, »ubogie pioro«.

Zwrot: »piorem spisać (a. wypisować), światu podać, wypisany« [*w tym: czyim (3)*] (3:1:1): *GrzegRóżn* N; Wzbudzi takiego ducha bog wpewnym człowieku. Ktori twe zacne řprawy řwoim piore^m złotim Będzie chćiał fwiatu podać *KochSat* C2; *GórnDworz* A3; *GrochKal* 20; *KołakCath* C5.

Wyrażenia: »bystre pioro« (1): Miedzy błędy co teraz fá/ y przed tym były I co będą/ Kálwinie twoie przewyřłzyły/ Bo gdy twym byřtrem piorem Bogá wypifuiełz/ Tedy w iednym Bogu trzech řprońnie pokázuiełz *GrzegRóżn* N.

»lotne pioro« (1): Muřa co Minerwie Nektár podawáłá/ Abym to lotnym piorem řpifáł rořkazáłá. *KołakCath* C5.

»olowiane pioro« (1): pořylám W.K.M. moiemu miłościwemu pánu ná piřmie the rozmowy/ á pořylám thák/ iáko nie Orzechowłkiego złotym/ ále moim ołowiányym piorem/ wypifáne być mogły. *GórnDworz* A3.

»osobliwe (a. osobne) pioro« [*w tym: czyje (1)*] (3): nieda Anglia/ [...] Boemia/ Grecya/ Człowieká drugiego Hofiuřowi Polakowi nářzemu/ vczonym rozumem á kthemu ofobliwym piorem vraczonym rownego. *OrzRozm* P3v; *GórnDworz* H; *KochFrag* 22.

»ubogie pioro [*czyje*]« (1): y obawiam řie áby ci zmáři/ kthore thu wřpominám/ memu vbogiemu pioru/ ktore dořkonále onych chwalić nie vmie/ zá złe niemieli. *GórnDworz* Dd7.

»pioro złote« [*szyk 2:1*] (3): *KochSat* C2; *GórnDworz* A3; Z tákim nagrobkiem/ on Pan w rzeczách bieřły/ Niech odpoczywa/ [...] Až w kim Bog wzbudzi tákí vmyřł potem/ Co řprawy iego řpifzá piorem złotem. *GrochKal* 20.

c) Autor (10) :

Wyrażenie: »pioro anjelskie« (1): y tobie [*Cyceronie*]/ Pióro Anjellkié: duřę tóz w przygodzie: Co y mnie bodzie. *KochTr* 16.

Szereg: »gęba a pioro« (1): O niezczęfna gębo á niezczęfne pioro/ ktore ty řmieřł áłbo piřáć áłbo wyznáwáć kogo inřzego řwiętyym niřli tego Pána prawdziwego ná niebye y ná ziemi *ReřAp* 38v.

α) Autor o sobie (8) : Tyřiąć ich [*pisarzy a. dzieł*] miia pióro: by wřzytkié wyřłowić/ Z wóz papięru/ wiek náto potrzebáby zložyc. *GosłCast* 10.

Fraza: »pioro pisze« (1): Ktoż wie tego spodziewał? co mię dziś potkało? By iakie Threnodiae pioro pić miało? *WisznTr* 8.

Wyrażenie peryfr.: »pioro m(oj)e« = *ja (autor)* (6): Ná on czas też wyławi głośniey pioro moie/ Tryumphy Henrykowe/ y Sármaćkie boie. *StryjWjaz* C4; *PaprPan* Bv, Cc3v; Vmiéli co pióro mé/ twa ławá nie zginie. *PudłFr* 41, 54; Abym twoie mógł spráwy wierzem wymálowác/ Y ręką ie subtylną znácznie wyrýfowác. Nigdybymi y końcá/ y czáfu nieštáło/ Pioro moie tymby fię záwżze zábáwiáło. *SapEpit* D2v; [Ani me pioro ták rokołsznego/ Nie zleie w ten czas obiádu tego. *KmitaŁów* B4v].

d) *Zwrot:* »władac cięższym piorem [= szabłą« [szyk zmienny] (2) : Wołáem wierze pić ták prózno liedźcieć. Máiąc czas kęs wolnieyŝzy kiedym przełtał władác/ Ciężłzym piorem com znim zwykł záwżze ná koń wliadác. *CzahTr* [Dv], A4v.

3. Zestawienia w funkcji nazw botanicznych (2) :

[»orle pioro« = *Myriophyllum alternifolium* DC (Rost), *wywłóchnik skrętoległy; bylina wodna z rodziny wodnikowatych (Halorrhagidaceae)*: Orle pioro/ Myriophyllon alterum. Wálŝer thannen/ Fenchel garben. *SienHerb* K4#v, E#.]

»strusowe a. [strusie] pioro« = *Osmunda regalis* L. (Rost), *długosz królewski; paproć z rodziny długoszowatych (Osmundaceae)* (1): Os mundi. Struŝowe pioro. Sant Criftofels kraut. TO ziele leŝne ielŝt/ podobne ku paproci *FalZioł* I 95b; [Zgáŝiewká ŝtruŝie pioro/ *Dryopteris, os mundi. Erdtfaren wind faren eych faren. SienHerb* M#v; FILIX MAS, THELIptoris, Oŝmunda, Mimpheoptis. Błotna Paproć, zowá téż Struŝowé pióro. *UrządowHerb* 140a (Linde); *SienHerb* E3#, 116].

»strusowe pioro« = *Blechnum spicant* (L.) Roth., *podrzeń żebrowiec; paproć z rodziny paprotkowatych (Polypodiaceae), rzadka w cienistych lasach iglastych* (1): Blechon – Struŝowe pioro. *Calep* 133b.

Synonim: 3. »strusowe pioro«: *zgąsiewka*.

Cf **[BIAŁOPIORY], PIERZE, PIOROLOTNY, PIORONOGI, PIORORUCH, PIOROSKRZYDŁY, PRĘDKOPIORY**